

Мадамъ Съвъсть стоически понасъше всичко. И дори когато нажежено желъзо допре оголенитѣ ѝ гърди пакъ отказа.

— Яростъ и злоба изкриви лицата на всички.

— И твърдостъта ти неще те спаси, нещастнице. Съ Сатаната въ Ада ще влѣза, самия Богъ съ клетва ще цѣлуна, но ще те проваля.

А сега две седмици ще ми бждешъ метреса. Азъ ще те обожавамъ. А следъ това . . . на ешафода. Хи-хи-хи! . . . Не е ли умно скрое-но, господа? . . .

— Ахъ Вие сте просто гений, гений сте мосйо Капиталъ! — възкликнаха гоститѣ.

— Добре. А сега веднага идете и съобщете навсѣкжде, че сте забелязали мадамъ Съвъсть да се движи изъ града. А ние съ моята сладка весталка ще изиграемъ едно танго. Нали гължбице? . . .

Господата бързо излѣзоха и се отправиха къмъ телефоннитѣ станции.

Само слѣдъ единъ часъ Парижъ изпадна въ паника. „Кадорсе“, явна и тайна полиция, войска, всичко е на кракъ. По улицитѣ се появиха грамадни афиши: